

Domund, la missió no pot parar

Romà Casanova, bisbe de Vic

Les col·lectes que es fan durant l'any a favor de necessitats de l'Església, tant en els països de missió com entre nosaltres per a donar suport a les obres de caritat i evangelització, en aquests mesos de pandèmia han sofert una forta sotragada: les campanyes no s'han pogut fer de la mateixa manera que altres anys, les col·lectes en les parròquies no s'han pogut realitzar i l'assistència a les celebracions és inferior a la d'abans de la crisi sanitària. Tot això és veritat, però l'activitat de caritat i de missió en l'Església no pot cessar. Per això, en aquest penúltim diumenge del mes d'octubre, el Domund torna a trucar a les portes de la nostra generositat, perquè, malgrat la situació excepcional, la missió no pot parar.

Si entre nosaltres el coronavirus ens colpeix amb força, què deu ser en aquests països més necessitosos?

De fet, les necessitats en les Esglésies de missió, on les comunitats cristianes estan creixent, en aquest temps de prova arreu del món augmenten. Les notícies que ens arriben de molts països on hi ha missioners són que les esglésies romanen tancades després de mesos i mesos. La subsistència de les parròquies i dels treballadors de l'evangeli, així com les situacions de pobresa, s'aguditzen. Si entre nosaltres el coronavirus ens colpeix amb força, què deu ser en aquests països més necessitosos? No podem caure en una actitud d'indiferència envers les Esglésies germanes nostres, envers les persones que també són germanes nostres. Tots aquests germans són carn de la nostra carn.

La missió no pot demorar-se, perquè Déu continua trucant al cor de joves per a llançar-se a l'aventura missionera. Som en la setmana en què celebrarem els 150 anys

de la mort del gran missioner nostre: sant Antoni Maria Claret. Ell en el seu cor de jove sentia aquelles paraules punyents i desafidores del Senyor: *Qui hi enviaré? Qui ens hi anirà?* I ell, com el profeta, va respondre: *Aquí em teniu. Envieu-m'hi* (Is 6,8). El mateix Senyor continua cridant avui enmig del nostre món amb paraules semblants. I molts hi han donat resposta generosa. Per això mai no mancaran els missioners, els enviats com a testimonis de l'amor de Déu a tots els pobles.

El Senyor truca al nostre cor a fi que siguem generosos en la nostra aportació a la col·lecta del Diumenge Mundial de les Missions. Ho hem de fer amb la pregària pels missioners i les seves obres, però també amb la nostra ofrena generosa. La nostra diòcesi de Vic sempre ha estat missionera. Que no cessi, doncs, de ser-ho! Això depèn de cada un de nosaltres.

